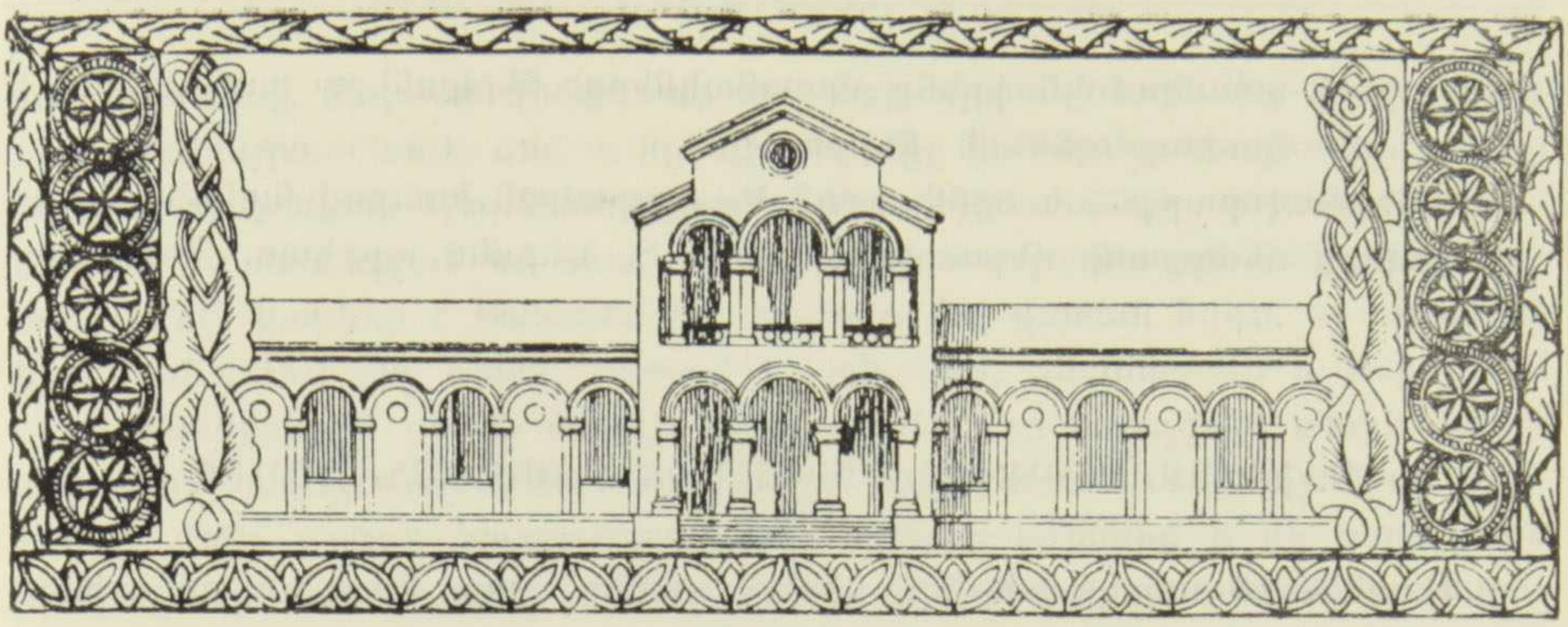

ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Մայիսի 26-ին հոգևոր ճեմարանի հանդիսությանց դահլիճում տեղի ունեցավ ամավերջի հանդիսություն: Հանդիսությունը նախագահում է Մայր Աթոռի դիվանապետ, հոգևոր ճեմարանի վերատեսուչ Տ. Ներսես արքեպս. Պոզապալյանը:

Հանդիսությանը ներկա են Վանական խորհրդի անդամները, Մայր Աթոռի լուսարարապետ գերշ. Տ. Հուսիկ արքեպս. Սանթուրյանը, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիր գերշ. Տ. Ասողիկ եպս. Արիստակեսյանը: Մայր Աթոռի միաբանությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը, ուսանողությունն ու այլ հրավիրյալներ:

Հանդիսությունը ներածական խոսքով բաց է անում հոգևոր ճեմարանի ավագ վերակացու արժ. Տ. Տիրայր քհն. Գըլըճյանը: Հանդիսությունն ուղեկցվում է ուսանողության ուժերով պատրաստած խմբերգերից, երգերից, արտասանություններից կազմված գեղարվեստական մի ծրագրով:

Զ լսարանի սան բարեշնորհ Գարեգին սրկ. Աղաբաբյանը, հանուն ուսանողության, ընթերցում է որդիական ջերմ զգացումներով տոգորված երախտագիտական մի ուղերձ՝ ուղղված Վեհափառ Հայրապետին, Վանական խորհրդի անդամներին, հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը և դասախոսական կազմին, որից հետո տեսուչ արբազան հայրը՝ գերշ. Տ. Անանիա եպս. Արաբաջյանը, բովանդակալից մի զեկուցումով ներկայացնում է ճեմարանի մեկ տարվա ուսումնա-դաստիարակչական աշխատանքների համառոտ, բայց ամբողջական պատկերը՝ կանգ առնելով ուսանողության թվի, դասախոսական կազմի, ուսանողական ներքին կյանքի և այլ մանրամասնությունների վրա:

Զեկուցման ավարտին գերշ. արբազան հայրը ներկայացնում է մրցանակաբաշխության արդյունքները 1993—94 ուսումնական տարվա ընթացքում ուսման առաջադիմության և վարքի ու բարքի մեջ աչքի ընկնող ուսանողների, որոնք Հուսիկ արքեպիսկոպոսից և Ասողիկ եպիսկոպոսից ստա-

համբույրով ստանում են իրենց մրցանակները՝ ներկաների խանդավառ և քաջալերիչ ծափողջույնների ներքո:

Շնորհավորության և օրհնության իր հայրական խոսքով հանդես է գալիս հոգևոր ճեմարանի վերատեսուչ գերշ. Տ. Ներսես արքեպս. Պոզապալյանը.

Տ. ՆԵՐՍԵՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՍՔԸ

Բարեշնորհ սարկավագներ, սիրելի սաներ, շատ հարգելի դասախոսներ և ներկաներ,

Այս օրը հնձի օր է մեզ համար: Անցած աշնան օրերից ցանված մեր անդաստանները այս ամռան սկզբին իրենց բերքն է, որ տվեցին, Ավետարանի պատգամով՝ մի տեղ երեսուն, մի տեղ վաթսուն և հարյուր: Այդ սերմերի մի մասը հավանաբար ընկավ փշերի մեջ, մի մասը՝ ժայռի վրա, մի մասն էլ՝ ճանապարհներին: Բայց այսօր որքան ուրախալի է, երբ տեսնում ենք, որ այդ սերմերից շատերը պտղաբեր և բերրի հողի վրա են ընկած, գեղեցկորեն ծաղկած և արդյունավորված: Ավելի մեծ ուրախություն չէր կարող գոյություն ունենալ մեր վանքում, քան այսօրվա ուրախությունը, որ եղավ թագն ու պսակը անցած օրերի ուրախությանց:

Ավարտական լսարանի սիրելի սարկավագներ, դուք վաղվանից պիտի կոչվեք ժողովրդի ծառայության: Ինչպես Ավետարանն է ասում, հունձքը բազում է, սակայն մշակների թիվը՝ քիչ: Դուք այն քիչ մշակներից եք, որ դուրս պիտի գաք հավաքելու բերքը, ինչպես հնձվորն է դուրս գալիս: Տա Աստված, որ ձեր հավաքելիք բերքը լինի օգտակար և դառնա թագն ու պսակը ձեր կյանքի: Մարդու կյանքի նպատակը ինչք ու վայելք, փառք ու պատիվ փնտրելը պետք չէ լինի, այլ՝ Աստուծո սուրբ Սեղանին, մեր ժողովրդին, այո՛, տառապած մեր ժողովրդին ծառայելը: Եթե դուք կարողանաք որևէ մեկի վիրավոր սրտին ամենադույզն սպեղանին հասցնել, ավելի լավ արդյունքի հասած չեք լինի ձեր ընտրած ասպարեզում, քան ինչ որ ապրեցիք այդ անհատի համար:

Սիրելի սաներ, ամառային արձակուրդի օրերը հասել են: Դուք պիտի վերադառնաք ձեր տները կամ աշխատանքի անցնեք այս կամ այն տեղ: Երբեք չմտածեք, թե ինչ որ ամբարեցիք անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում, բավական է ձեզ: Ձեր ստացածի վրա չպետք է կափարիչը դնեք ու սպասեք: Պետք է ձեր ուսումը շարունակվի անվերջ, անընդհատ: Ձեր ձեռքից գրքերը պետք չէ ցած դնեք, այլ ընթերցեք ամեն օր՝ ինչքան հնարավոր է շատ գիտելիքներ ձեռք բերելու համար, որովհետև ձեր կյանքի այս շրջանում է մանավանդ, որ պարտիք լցնել ձեր մտքի շտեմարանները ապագա ցրտին, փոթորկին դիմանալու համար: Ուստի ձեր ազատ ժամանակը իզուր մի՛ վատնեք, այլ այդ ազատ ժամանակը օգտագործեցեք լավագույն ձևով՝ ձեր հոգին և միտքը լցնելով: Հոգին ևս կարևոր է մտքի հետ: Ձեր հոգու սնունդը մեր Եկեղեցին է, մանավանդ, մեր Եկեղեցու սրբերն են, մեր Եկեղեցու երախտավորներն են և մեր սրբազան գրականությունն է, որ ձեր հոգին պիտի կերտի: Այդ հոգով է, որ իսկական մարդը պիտի կերպարանավորվի, ձևավորվի ձեզնից ամեն մեկի մեջ:

Սիրելի դասախոսներ, այս տարի ևս ցրտաշունչ ձմեռը մեզ բավական խանգարեց: Հակառակ դրան, սակայն, ձեզնից շատերը, հավանաբար ցըր-

տից դողալով, հիվանդ վիճակում, պարտքի գիտակցությունից մղված՝ կարողացան աշխատանքի գալ ու իրենց պարտքը կատարել: Ես գիտեմ, որ ձեզ տրված նյութական վարձատրությունը ձեր աշխատանքի փոխարեն չնչին է, բայց ես համոզված եմ նաև, որ այսպիսի հաստատության մեջ ձեզ համար ավելի կարևոր է Աստուծո հատուցածը: Եվ վստահ եղեք, որ Աստված կյանքում ամեն ինչ գիտի, դիտում է, տեսնում, գնահատում և մեր ամեն մեկի կարիքներին պիտի հասնի: Մաղթում եմ, որ առաջիկա տարի ավելի աշխուժով, ավելի հաստատակամ, ավելի պատրաստ և ամբողջական նվիրումով մենք բոլորս կարողանանք մեր աշխատանքները ի մի բերել՝ այս հրաշալի կյանքի փեթակը՝ հոգևոր ճեմարանը, ավելի արդյունավետ դարձնելու համար: Այս հաստատության մեջ գիտության ձայնը երբեք պետք չէ կտրվի, աշխատանքի թափը երբեք պետք չէ դադարի, որովհետև այստեղից է բխում մեր Եկեղեցու կյանքի աղբյուրը:

Սիրելի ներկաներ, ինչպես տեսնում եք, այսօր մենք 1993—94 ուսումնական տարվա հանդիսավոր փակումն ենք կատարում: Վստահ եմ, դուք ևս հեռվից կամ մոտիկից հետևում եք հոգևոր ճեմարանի կյանքին: Հավանաբար հարազատներ ունեք ուսանողների մեջ. քաջալերեցեք նրանց, որպեսզի նրանք գիտակցությամբ նվիրվեն այն կոչման ձայնին, որ հնչում է իրենց էության մեջ, անսան այդ ձայնին և գան մեր Եկեղեցու անդաստաններում ծառայության:

Թող Աստված իր օրհնությունը առատապես բաշխի հոգևոր ճեմարանին, մեր դասախոսական կազմին, ուսանողությանը և ամբողջ հավատացյալ ժողովրդին: Նաև իմ մաղթանքն է այս առթիվ, որ Աստված բժշկություն պարգևի մեր սիրելի Հայրապետին, որ այս օրերին հիվանդության պատճառով չկարողացավ ներկա գտնվել այս հանդիսությանը:

Ձեզ բոլորիդ մաղթում եմ բարի ընթացք, բարի ճանապարհ:

Սույն հանդիսությունը ավարտվում է խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով: